

گردید و این دو رویداد موقعیت بسیار سختی را برای این نوجوان دوازده ساله پدید آورد. دشواری وقتی رو به تزايد گذاشت که به دلیل بدhei زیاد پدرش، منزل مسکونی این خانواده به فروش رفت.

سید محمد پس از آنکه کشتی طوفان زده دل را به سوی ساحل شکیابی و آرامش هدایت کرد و با یاد و نام سالار شهیدان، حضرت امام حسین علیه السلام و خواندن اشعاری در رثای

۱. گنجینه دانشمندان، محمد شریف رازی، ج. ۹، ص. ۲۷۶؛ تراث کربلا، سلمان هادی الطعمة، ص. ۱۵۰.

نشو و نما و تحصیلات

سید محمد ابراهیم قزوینی از فروغهای فروزان و مشهور به زهد و پرهیزگاری در شهر مقدس کربلا بود. وی در تاریخ ۱۲ شوال ۱۳۴۸ هق (۱۳۰۷ هش) صاحب فرزندی گردید که او را محمد کاظم نماید.

سید محمد تنها ده بهار را پشت سر نهاده بود که در اثر وفات مادرش سوگوار گردید. گویا مواجه گردیدن با سختیها و بلایا می خواست گوهر گرانبهای این نهال نوپی را آشکار نماید. و روح وی را از تعلقات دنیوی برخاند. دو سال بعد، فراق پدر را متحمل

در بیانات با جاذبه و پر حلاوتش از
صمیم قلب سخن می‌گفت، بر دلها اثر
می‌گذاشت و نرمی و تحول و تأثیر در
قلوب مستمعین پدید می‌آورد؛ روانها
و اندیشه‌ها را صفا می‌داد و شنووندگان
را از خواب غفلت بیدار می‌کرد.

دانش دینی، تسلط به منابع قرآنی،
روایی و کلامی، آگاه بودن بر روح
تعالیم مذهب، شناخت مقتضیات زمان
و اوضاع روزگار و مصالح جوامع
اسلامی و چگونگی موضع‌گیری در
مقابل جریانهای موجود، ععظ و
خطابهایش را تقویت کرده بود.
راستگویی و نیت صادقانه در تبلیغات
دینی وی موج می‌زد. او می‌کوشید در
تشريع مباحث دینی و معرفی سیره
اهل بیت علیهم السلام با استمداد از منابع معتبر
و مستند به صورتی صحیح و با پرهیز
از نقل قول سُست به سخنوری پردازد
و به مواضع خود غنا بخشد. آراستن
سخن به معانی گوناگون و ایجاد
هیجان و حالات عاطفی در شنووندگان
از هنرهای این خطیب نکته پرداز بود.

۱. جزوء صفحاتی از زندگی آیة الله قزوینی،

آن وجود بزرگوار چشمۀ اشک را در
کویرغم جاری ساخت، دروس مرحله
مقدمات و سطح حوزه را در کربلا نزد
اساتید وقت فراگرفت. در دوره سطح
از فروغ اندیشه آیات گرامی و حجج
اسلام، سیدمیرزا هادی خراسانی،
سیدمحمدحسین قزوینی، شیخ محمد
خطیب، شیخ جعفر رشتی، سیدمحمد
صالح قزوینی بهره گرفت. و پس از به
پایان رسانیدن این دوره، در درس
خارج حضرات آیات سیدمیرزا مهدی
شیرازی، شیخ یوسف خراسانی و
سیدهادی میلانی شرکت نمود.^۱

سخنوری ستوده خصال

آیة الله سیدمحمد کاظم قزوینی
پس از بهره‌مند شدن از محضر اساتید
خویش، در دانش فقه، حدیث، کلام و
تفسیر قرآن، خود به کمالات و
مهارتهای علمی دست یافت و موفق
گردید در حوزه علمیه کربلا تفسیر
قرآن و مباحث فقهی را به شاگردان
مشتاق بیاموزد. ایشان در خطابه و
سخنوری امتیازی ویژه داشت و در
این زمینه، ذوق و استعداد
خارج العاده‌ای از خود بروز داد. چون

رسول اکرم ﷺ را در اعمق وجودشان شکوفا نمودند و فضلایی چون شیخ مرتضی شاهروdi، سید عبدالحسین قزوینی، شیخ ضیاء زبیدی، شیخ عبدالحمید مهاجر و شیخ محمد مجاهد فن خطابه رانزد آیة الله قزوینی آموختند.^۱

مؤسسه‌ای با برکت

آیة الله سید محمد کاظم قزوینی در راه نشر تعالیم تشیع به سخنرانی و موعظه اکتفا نکرد و به منظور معرفی مذهب تشیع به مردمان سرزمینهای دیگر، مؤسسه‌ای با عنوان «رابطه النشر الاسلامی» به سال ۱۳۸۰ هـ در کربلا بنیان نهاد. تأسیس چنین مرکزی در آن شرائط و اختناق رژیم بعثی عراق، حرکتی کم نظری و تلاش نادری بود. برنامه این نهاد نوپا، ارتباط با کشورهای اسلامی، مکاتبه با شخصیتهای سیاسی - مذهبی دنیا، اسلام و ارسال کتب و نشریات شیعی به صورت رایگان برای افراد و مراکز

در وعظ و ارشاد دینی غالباً بر قرآن، تعالیم رسول اکرم ﷺ و سیره و سخن اولیا و ائمه هدیٰ ﷺ تکیه می‌کرد و با کمک گرفتن از تاریخ و حوادث گذشته و نتیجه گیری جالب از رخدادها شنوندگان را نسبت به امور جاری آگاه و در خصوص آینده‌ای که در پیش دارند و مسئولیت و تکالیفی که عهده‌دار شده‌اند، ارشاد و هدایت می‌نمود. محبت ائمه ﷺ را در دل شیفتگان و کینه دشمنان قرآن و عترت را در قلبها استوار می‌ساخت.

خطاکارانی که بر اثر بیانات این خطیب خوش خوا، راه توبه پیش گرفتند و به سوی خویشتن اصیل خود بازگشتند فراوان بودند. افرادی نیز که حقوق دیگران را پایمال نموده بودند، بر اثر اندرزهای آموزنده و هشدار دهنده ایشان به ادای حقوق دیگران اهتمام ورزیدند. کم نبودند اشخاصی که با گوش فرا دادن به سخنان این سید والاگهر نسبت به مبانی تشیع و باورهای شیعیان نظر خود را اصلاح نموده و از بدگمانیها و تهمتهای ناروا دست برداشته، بذر محبت به خاندان

۱. همان، ص ۱۰ و نیز ر.ک: فاطمه زهراء ﷺ از ولادت تا شهادت، آیة الله قزوینی، مقدمه مترجم، (علی کرمی).

معتقد ساخت.

فرهنگی و تبلیغی بود.

« مؤسسه رابطه النشر الاسلامی »
بعدها دو شعبه در بیروت و کویت
افتتاح نمود. با به قدرت رسیدن حرب
بعث در عراق، این تشکیلات تحت
فشار شدید سیاسی قرار گرفت و
مقامات اطلاعاتی حکومت وقت
دستور دادند مکان مزبور تخلیه گردد.
سرانجام چند سال بعد ساختمان جدید
و تمامی تجهیزات و امکانات فرهنگی
و تبلیغی و کتابهایش از سوی رژیم
بعشی مصادره شد و برای گردانندگان
آن تنگناهایی نگران کننده به وجود
آوردند.

پس از هجرت آیة الله قزوینی به
کویت، فعالیتهای شعبه مستقر در این
ناحیه گسترش فزاینده‌ای یافت و تا
چند سالی پس از اقامات ایشان در
ایران، برنامه‌های آن مؤسسه با تحرک
شایان توجهی استمرار داشت. طی این
مدت حدود یک میلیون جلد کتاب با
موضوعات اسلامی و نگرشهای شیعی

محور اصلی این کوشش،
فرستادن کتاب برای برخی کشورهای
شمال آفریقا، چون: الجزایر، مراکش و
تونس بود؛ زیرا بر اثر بررسیهای علامه
قزوینی هزاران سیدعلوی در این
ناواحی زندگی می‌کردند که در اثر
تبلیغات مسموم در ادوار تاریخی و
سمپاشی دشمنان شیعه و دوری از
مراکز تبلیغی شیعیان، ناآگاهانه در
خصوص ائمه هدی^{علیهم السلام} اعتقادات
سنتی داشتند.^۱

در آغاز، محدوده فعالیت این
مؤسسه تبلیغی منحصر به چند کشور
عربی و آفریقایی بود، ولی از آن پس،
برنامه‌هایش گسترش یافت و دیگر
کشورهای آفریقایی، اروپای غربی و
اقیانوسیه (استرالیا و زلاندنو) را زیر
پوشش برنامه‌های فرهنگی - ارشادی
خود قرار داد. ارسال کتابهای مناسب به
نقاط مزبور، تأثیر ژرفی بر تفکرات
مردمان این نواحی بر جای نهاد و
نگرش آنان را در خصوص تشیع، و
خاندان عصمت و طهارت اصلاح
نمود و صدھا نفر را به اصول تشیع

۱. اسلام و تعلیمات تربیتی، سید محمد کاظم
قزوینی، ترجمه ذکرالله احمد، مقدمه مترجم،
ص ۱۲

«موسوعة الامام الصادق» است. ایشان تا و اپسین لحظات حیات دنیوی و حتی با وجود کسالت، با حضور در این مؤسسه فعالیتهای تحقیقاتی مربوط به دانشنامه جعفری را پیگیر بود. این اثر به سی جلد بالغ می‌گردد که سیره و سخن امام صادق علیه السلام را در جنبه‌های گوناگون مورد بررسی و ارزیابی تحلیلی قرار داده و مجلداتی از آن به زیور طبع آراسته شده است.^۲

تلاش‌های تبلیغی در مراکش
احساس مسئولیت به همراه بصیرت و آگاهی، آیة الله قزوینی را برابر آن داشت تا برای رسانیدن پیام پربار و رهایی بخش تشیع به گوش علاقه‌مندان، بار سفر بربرند و در سرزمین دور دست پایگاهی برای مبارزات اعتقادی تشکیل دهد و کینه‌های کهنه و غیظهای غلیظ را از دلها نسبت به خاندان پیامبر کاسته، بذرهای عطوفت را در دلها بکارد. در کشور مراکش اگرچه اکثریتی سنتی

و مبتنی بر فرهنگ اهل بیت علیهم السلام برای علاقه‌مندان و برخی مشاهیر و دانشوران در حدود سی کشور ارسال گردید.

شمار قابل توجهی از اهالی ساکن در برخی کشورهای عربی، شمال آفریقا و حتی اروپا با مطالعه این کتابها در خصوص اهل بیت علیهم السلام علاقه‌مند گردیدند و دلها از کینه‌هایی که دشمنان در قلوب آنان کاشته بودند، خالی شد. امواج تشیع گرایی که هم اکنون کشورهای شمال آفریقا را در برگرفته، بی‌تأثیر از حرکتهای فرهنگی - تبلیغی آیة الله قزوینی نمی‌باشد.^۱

دانشنامه جعفری

در حدود سال ۱۴۰۹ هق ایشان تصمیم گرفت مرکزی به منظور پژوهش‌های گسترده و عمیق پیرامون تاریخ زندگی اهل بیت علیهم السلام بنیان نهاد. سرانجام در ربیع الثانی ۱۴۱۰ هق این مرکز با عنوان مؤسسه نشر علوم امام صادق علیهم السلام در قم تأسیس گردید و خود با همکاری گروهی از اهل فضل به تألیف کتابی در مورد امام صادق علیهم السلام روی آورد که حاصل این تلاش تدوین

۱. صفحاتی از زندگی آیة الله قزوینی، ص ۱۳.

۲. مقدمه کتاب فاطمه زهراء علیهم السلام از ولادت تا شهادت، ص ۲۶

کتابی درباره عاشورا، به همت ایشان مجالس جشن و پایکوبی در ایام عاشورا، در مراکش تبدیل به مجلس سوگواری و ماتم سرایی برای به خون خفتگان دشت کربلا گردید و سنت پوسیده‌ای که امویان مؤسس آن بودند، به طور کلی در مراکش ریشه کن گردید.^۱

به علاوه چندین کتابخانه با کتابهای شیعی در مراکش تأسیس نمود تا اهالی آن سامان به این منابع دسترسی داشته باشند و خود از لابه‌لای کتب حقایق را دریابند. همچنین در این سفر با برکت، گروهی به مذهب تشیع روی آوردند. تمامی این فعالیتها با امکانات شخصی آیة الله قزوینی صورت گرفت و ایشان اظهار می‌داشت: اگر بودجه کافی و تجهیزات لازم در اختیارم بود، چنان در مراکش به فعالیت تبلیغی و فرهنگی ادامه می‌دادم تا فریاد فرحا و ملکوتی اشهد آن علیاً ولی اللہ در اذان از رادیوی

مذهب زندگی می‌کنند، اما گروهی سادات علوی تحت تأثیر تبلیغات منفی به دیده نفرت به مبانی و اصول تشیع نگاه می‌کردند و به استناد خبری جعلی مبنی بر اینکه کشتی حضرت نوح علیه السلام در روز عاشورا بر ساحل نشست و توبه حضرت آدم علیه السلام در چنین روزی پذیرفته شد، به جای مراسم سوگواری برای حضرت ابا عبدالله الحسین علیه السلام در ایام محرم، مجالس جشن و سرور برپامی کردند و بین حاضران شیرینی توسعی می‌نمودند و در چنین روز غمباری، شادی را به اوج می‌رسانیدند!

آیة الله قزوینی وقتی از برپایی چنین مراسmi آگاه گردید، به منظور ریشه‌یابی مستله و چاره‌جویی برای آن، راهی مراکش گردید و ضمن دیدار با دانشمندان علوم دینی، سرددیران و صاحبان امتیاز نشریات، متفکران و اهالی شهرهای گوناگون، با مطرح نمودن این ضایعه خواستار ریشه‌کنی چنین رسوم مذمومی شد و سرانجام پس از چهار ماه تلاش‌های علمی، تبلیغات اصولی و تأثیف و انتشار

۱. مقدمه دکتر حسین فریدونی بر کتاب فاطمه ره علیها السلام از ولادت تا شهادت، ص ۱۵.

۱۳۹۸ هق شخصاً به استرالیا رفت و در شهر سیدنی که مرکز استقرار شیعیان بسود، مسجد، مدرسه و غسالخانه تأسیس نمود. در این مدرسه، علوم اسلامی بر طبق مبانی تشیع به علاقه‌مندان آموزش داده می‌شد.

همچنین وی در شهر کانبرا - مرکز حکومت استرالیا - تشکیلاتی تحت عنوان «الجمعية الاسلامية الجعفرية» برای تشكل و انسجام و تقویت هویت شیعیان و تحرك بخشیدن به تلاشهای تبلیغی آنان بنیان نهاد.

آیة الله قزوینی برای پیگیری فعالیتهای ارشادی و فرهنگی شیعیان استرالیا و نشر فرهنگ اهل بیت علیهم السلام در بین آنان، چهار مرتبه به این کشور مسافرت نمود.^۳

همچنین ایشان از کشورهای مصر، اندونزی، تایلند، ژاپن، پاکستان و هند دیدارهایی به عمل آورد که هر

۱. اسلام و تعلیمات تربیتی، مقدمه مترجم، ص ۱۰-۱۱.

۲. ستارگان حرم، گروهی از نویسندهای ج.، ص ۱۸۲.

۳. صفحاتی از.....، ص ۱۶-۱۵؛ گنجینه دانشمندان، همان.

مراکش پخش گردد.^۱

این سفر به قدری مردمان این سرزمین را شیفته بیانات شیوا، اخلاق، فروتنی و اخلاص آیة الله قزوینی نمود که با وجود اکثریت شنی، حاضر نمی‌شدند وی به وطن باز گردد و اصرار داشتند برای همیشه در آنجا اقامات اختیار کند.^۲

به سوی ایتالیا

در سال ۱۳۹۶ هق گروهی از شیعیان استرالیا نامه مفصلی خطاب به آیة الله قزوینی نوشتند که در آن آمده بود: وضع شیعه در این سرزمین اسفناک است و تشکیلاتی جز دو انجمن ضعیف در اینجا وجود ندارد. از مسجد و حسینیه خبری نمی‌باشد. در گذشتگان شیعه یا سوزانیده می‌شوند (طبق رسم هندیها) و یا بر اساس آداب مسیحیان در گورستان آنان دفن می‌گردند و اصولاً این اقلیت مظلوم در برابر طوفان کفر و العاد و امواج انحرافی قدرت دفاعی اندکی دارند.

آیة الله قزوینی وقتی از این وضع مطلع گردید، متأسف گشت و به سال

زهرا^{علیها السلام}، و زینب کبری^{علیها السلام} را از ولادت تارحلت و شهادت تدوین نمود. کتابی در شرح نهج البلاغه، اثری در مورد شرح استدلالی بر شرایع الاسلام، نوشته‌ای درباره اسلام و تعلیمات تربیتی و وجیزه‌ای در اثبات خلافت حضرت علی^{علیها السلام} تحریر نمود. مفصل ترین آثارش موسوعه امام صادق^{علیها السلام} است که به آن اشاره کردیم.

در عرصه سیاست

آیة الله قزوینی اعتقاد داشت رژیم حاکم بر عراق از دیرباز سعی در محو هویت مذهبی شهرهای مقدس عراق داشته و برای رسیدن به این مقصد شوم از نقشه‌های گوناگونی استفاده کرده است. به همین دلیل، به موازات پژوهش‌های کلامی و آگاه ساختن مسلمانان برخی کشورهای جهان، برای ستیز با استبداد و اختناق شدید رژیم ستم شاهی به مبارزات گسترده‌ای دست زد و از طریق سخنرانیهای افشاگرانه این نظام منفور را مورد تهاجم جدی قرار داد. نظر به تأثیر

کدام از این سفرهای برکات و آثار مفیدی به دنبال داشته است.^۱

تبليغ از راه تحقیق

همان گونه که آیة الله قزوینی از طریق بیان به ایفای مسئولیت ارشادی خویش اهتمام وافری داشت، برای پاسداری از فرهنگ تشیع و مقابله با اندیشه‌های مسموم و التقاطی، قلم به دست گرفت و با این اسلحه کوشید تهاجم فرهنگی و یورش مخرب اندیشه‌های آلوده را بی اثر سازد. او در این نوشته‌ها با پژوهش‌های پرمایه، درج نکات علمی و مضامین برهانی و برخاسته از قرآن و عترت مناسب با مقتضیات عصر و زمان‌شناسی فرهنگی، مطالبی در مباحث گوناگون اسلامی به رشتہ تحریر در آورد. او به این اعتقاد بود که قوانین و احکام اسلام به عبادات منحصر نمی‌گردد. تعلیمات قرآنی، سیره رسول اکرم^{علیهم السلام} و ائمه هدی^{علیهم السلام} تمام جواب زندگی فردی و اجتماعی را در بر می‌گیرد. وی علاوه بر نگارش کتابی در خصوص زندگانی پیامبر اکرم^{علیهم السلام}، شرح حال امامان^{علیهم السلام}، حضرت فاطمه

۱. ستارگان حرم، همان، ص ۱۸۴

بودند تا ایشان را دستگیر نمایند و برای مدت طولانی منزل ایشان در محاصره شدید بود و تمامی رفت و آمدّها کاملاً کنترل می‌گردید. به دلیل شرایط سخت و محدودیتها بیکه برای آن عالم وارسته و خانواده‌اش ایجاد کرده بودند، در شعبان سال ۱۳۹۴ حق به همراه اهل خانه با توصل به حضرت فاطمه زهراء علیها السلام به طور شگفت‌انگیزی عراق را ترک نمود و وارد کویت گردید؛ بدون اینکه مأموران رژیم بعثی بتوانند کوچک‌ترین آسیبی به ایشان و اهل خانه‌اش وارد سازند. چند سال پس از آن، کارگزاران دستگاه حاکم بر عراق اموال آن سخنور بزرگ را مصادره نمودند و ضمن تصاحب منزل مسکونی و کلیه لوازم آن، تمامی کتب چاپی و نسخه‌های نفیس خطی که در کتابخانه آیة الله قزوینی نگاهداری می‌شد، را نابود ساختند.

آری، آن عالم زاهد به موجب حق‌گویی و ایستادگی در برابر خود کامگیها، بارها طعم تlux زندان، تبعید و شکنجه را کشید و تا مرز

عمیق سخنان وی در اذهان مردم، دستگاه حکومتی عکس العملهای خشنی از خود بروز می‌داد و یک بار وی را در حال ایجاد خطابه، بر فراز منبر دستگیر نمود.

از شعبان سال ۱۳۹۱ حق که رهبری مذهبی شهر مقدس کربلا به ایشان رسید، رژیم بعثی آن را ناخوشایند تلقی می‌کرد؛ زیرا از سابقه مبارزاتی آیة الله قزوینی اطلاع داشت. مدتی بعد نیروهای امنیتی وی را دستگیر نموده و به زندان الشعبة الخامسه واقع در بغداد منتقل کردند و ایشان را به مدت ۱۱۴ روز تحت شکنجه‌های سخت و وحشیانه قرار دادند.

از آنجا که فعالیتهای سیاسی - اجتماعی آن خطیب دانشور و دیگر مشاهیر کربلا مانع بسیار بزرگی بر سر راه نقشه‌های پلید رژیم بعثی بود، در سال ۱۳۹۳ حق تنی چند از شخصیتهای مذهبی کربلا را دستگیر نمودند، اما آیة الله قزوینی خود را از دسترس آن دژخیمان دور ساخت. مدت هیجده ماه مأموران در تلاش

جمادی الثاني ۱۴۱۵ هـ مطابق با ۱۳۷۳ هـ این عالم شیفته اهل بیت به سرای باقی شافت و زندگی برزخی خویش را آغاز نمود. پیکر پاکش پس از مراسم تفسیل، تکفین و تشییعی باشکوه و عبور دادن از صحن مطهر حضرت فاطمه معصومه علیها السلام و اقامه نماز میت توسط حجه الاسلام

والمسلمین حاج سید محمد ابراهیم قزوینی در مقبره‌ای داخل حسینیه کربلا ییها در قم به خاک سپرده شد.

آیة الله قزوینی با دختر استاد خویش آیة الله میرزا مهدی شیرازی ازدواج کرده بود که ثمره این پیوند مبارک پنج فرزند فاضل و برومند است که همگی در حوزه علمیه و مراکز علوم اسلامی و تبلیغی اشتغال داشته و مشغول فیض رسانی به جامعه اسلامی هستند.^۲

۱. اسلام و تعلیمات تربیتی، ص ۳۴؛ مقدمه کتاب عاشورا غمبار ترین روز تاریخ.

۲. اطلاعیه‌های بازماندگان آن فقید سعید و نیز گنجینه دانشمندان، ج ۹، ص ۲۷۷.

شهادت پیش رفت و آخرین بار از سوی رژیم عراق به اعدام محکوم شد و پس از ماهها زندگی مخفیانه، به لطف خداوند از عراق خارج گردید و از آنجا به کویت و سپس به لبنان و ایران آمد و از سال ۱۳۹۴ هـ به مدت هفت سال به خدمات تبلیغی خود از راه بیان و بنان ادامه داد.^۱

رحلت

آیة الله قزوینی بر اثر شکنجه‌های شدیدی که در زندانهای رژیم بعضی متحمل گردید، سلامتی خود را از دست داد و در اواخر سال ۱۴۱۲ هـ بیماری ناشناخته‌ای اعضا و جوارحش را تحت فشار قرار داد که پزشکان ایرانی و اطبای استرالیایی و آلمانی از درمان آن عاجز گردیدند. به رغم تلاش پزشکان و مصرف داروهایی که برای ایشان در نظر گرفته شده بود، در نهم جمادی الثاني ۱۴۱۵ هـ حال آن واعظ وارسته رو به وفات رسید و در بیمارستان آیة الله گلپایگانی قم تحت مراقبتها ویژه قرار گرفت.

سرانجام پس از ۹۰ ساعت بی‌هوشی، بعد از ظهر پنج شببه ۱۳